

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף י"ט ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּרָא לִיה שְׁלִים, כְּמָה דְּאִתְמַר, (קהלת ז) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יֵשֶׁר וְגו'. אֶת הָאָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְנוֹקְבָא אֶתְכַלִּילַת בְּדְכוּרָא, וְכִידִין יֵשֶׁר כְּתִיב. לְבַתֵּר וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים.

תרגום לעברית

וְאִם נִמְצָא כְּרָאוּי, נוֹתְנִים עָלָיו חֲמִרוֹת הַמִּקְדָּשׁ. וְאִם לֹא, אֵינּוּ עוֹלָה לְעִבּוּדָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, (דברים לג) וּלְלוֹי אָמַר תְּמִידָהּ וְאוֹרִיָּהּ לְאִישׁ חֲסִידָהּ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אהרן) לְאוֹרִים וּלְתַמִּים וּלְעֵבֶד עֲבוּדָהּ? הֵוֹי אוֹמֵר, אֲשֶׁר נִסִּיתוּ וְגו'. הָאֵמַר לְאֶבְיָיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִי וְגו'. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְצָאוּ בְּדִרְגוֹת הַלָּלוּ, אִז - יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיהָ לְיַעֲקֹב וְגו', יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה וְגו'. לְשַׁכֵּף אֶת הָרָגְזוּ וּלְזַמֵּן שְׁלוֹם. וְכִלְיָל עַל מִזְבְּחָהּ, כְּדִי שֶׁהַכֹּל יִתְבַּשְּׂמוּ וְיִמְצָאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִז - בְּרַךְ ה' חֵילוֹ וְגו'. וְאִם כָּל עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלָם וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (ישעיה לב) נָשִׁים שֶׁאֵינָנוּת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלִי וְגו'. כְּמָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִתְבּוֹנֵן בְּכַבּוֹד רַבּוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁיִּמְצָא בְּרִיָּה שְׁלֵמָה לְפָנָיו הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁכָאֲשֶׁר בְּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, הוּא בְּרָא אוֹתוֹ שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ז) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יֵשֶׁר וְגו'. אֶת הָאָדָם - זָכָר וְנִקְבָּה. וְנִקְבָּה נִכְלָלַת בְּזָכָר, וְאִז כְּתוּב יֵשֶׁר. אַחֲרַי כֶּף - וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים.

תא חזי, מנוקבא דתהומא רבא עלאה, אשתכחת חד נוקבא רוחתא דכל רוחין, והא אוקימנא לילית שמיה. והיא אשתכחת בקדמיתא לגבי אדם. ובשעתא דאתברי אדם, ואשתלים גופיה, אזדמנו על ההוא גופא אלה רוחין מסטרא דשמאלא. דא בדא לאעלא ביה, ודא בעא לאעלא ביה, ולא הו יכלי, עד דגער בהו קודשא בריך הוא, ואדם הוה שכיב גופא בלא רוחא, וחיזו דיליה ירוקא הוה, וכל אינון רוחין סחרן עליה.

תרגום לעברית

בא ראה, מנקב תהום רבה נמצאת רוח נקבה, רוח של כל הרוחות, ובארנו ששמה לילית, והיא נמצאה לראשונה אצל אדם. ובשעה שנברא אדם ונשלם גופו, הזדמנו על אותו הגוף אלה רוחות מצד השמאל. זה רצה להכנס בו, וזה רצה להכנס בו, ולא היו יכולים. עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, ואדם היה שוכב גוף בלי רוח, ומראהו היה ירק, וכל אותן רוחות סובבות אותו.

טקסט הזוהר

בההיא שעתא נחית עננא חד, ודחא (וזריק) לכל אינון רוחין. ובשעתא דא כתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה והא אוקימנא, דנוקבא אתעברת מן דכורא מן ההוא נפש דאדם, והיא אפיקת ההוא רוחא, לנשבא ביה באדם, כליל מתרין סטרין פדקא חזי, הדא הוא דכתיב, (בראשיתב) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. לנפש חיה ממש. ומאן דאסתפק בהאי, בגין דלא ידע, אי חיה זו היא חיה תתאה, או חיה דשמה ישראל, או מדכורא או מנוקבא. אבל לא כתיב לנפש החיה, אלא לנפש חיה סתם, דמשמע כלא.

באותה שעה ירד ענן אחד ודחה (וורק) את כל אותן הרוחות, ובשעה הזו כתוב, (בראשית א) ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה. והרי בארנו, שנקבה מתעפרת מן הזכר מן אותה נפש של אדם, והיא מוציאה אותה הרוח לנשב אותה באדם, כלולה משני צדדים כראוי. זהו שכתוב (שם ב) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. לנפש חיה ממש. ומי שמסתפק בזה, כי אינו יודע אם החיה הזו היא החיה התחתונה, או החיה ששמה ישראל, או מהזכר או מהנקבה. אבל לא כתוב לנפש החיה, אלא לנפש חיה סתם, שמשמע הכל.

טקסט הזהיר

וכד קם אדם, הוות נוקבתיה תקועה בסטרוי. וההיא נשמתא קדישא דביה, הוה אסגי להאי סטרא, ולהאי סטרא, וסגי להאי ולהאי, בגין דהכי אתכלילת. לבתר נסר קודשא ברין הוא לאדם, ותקין לנוקביה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את הצלע וגו'. את הצלע הא אוקימנא, כמה דאת אמר (שמות כו) ולצלע המשכן. ויביאה אל האדם, בתקונהא ככלה לחופה.

תרגום לעברית

וכשעמד אדם, היתה נקבתו תקועה בצדו, ואותה הנשמה הקדושה שבו היתה מתפשטת לצד הזה ולצד הזה, והיתה מספיקה לזה ולזה, משום שכה נכללה. אחר כך נסר הקדוש ברוך הוא את האדם, ותקן את נקבתו. זהו שכתוב (שם) ויבן ה' אלהים את הצלע וגו'. את הצלע, הרי בארנו, כמו שנאמר (ויקרא מד) ולצלע המשכן. ויביאה אל האדם, בתקונהא כמו כלה לחפה.

כיוון דחמת לילית דא, ערקת, והיא בכרכי ימא, ועד כען היא זמינא לאבאשא בני עלמא. וכד זמין קודשא בריה הוא לחרבא רומי רשיעתא, ולמהוי חורבן לעלמין, יסלק להאי לילית, וישרי לה להאי חורבא, בגין דהיא חורבנא דעלמא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה לה) אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח.

תרגום לעברית

כיוון שראתה לילית כה, ברחת, והיא בכרכי הים, ועד עכשו היא מזמנת להרע לבני העולם. וכשעתיד הקדוש ברוך הוא להחריב את רומי הרשעה ושתחרב לעולמים, הוא יעלה את לילית הזו, וישים אותה בחורבן הזה, משום שהיא חרבנו של העולם. זהו שכתוב (ישעיה לד) אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח.

טקסט הזוהר

ובספרי קדמאי אמרי, דאיהי ערקת מן אדם מקדמת דנא, ואנן לא תנינן הכי, בגין דהא נוקבא דא אשתכחת עמיה, אבל עד לא קמת האי נפש (ס'א דהא נוקבא דא לא אשתכחת עמיה אבל עד לא אתתקנת נוקבא דא) עמיה דאדם כדקא יאות, הות מזדווגא עמיה וכד האי אתתקנת עמיה כדקא יאות, ערקת היא לימא, וזמינא לאבאשא בני עלמא.

תרגום לעברית

ובספרי הראשונים אמרו, שהיא ברחת מן האדם מקדם לכן, אבל אנו לא שנינו כה, משום שהרי נקבה זו נמצאה עמו, אבל טרם שקמה הנפש הזו (שהרי נקבה זו לא נמצאה עמו, אבל טרם שתקנה הנקבה הזו) עם אדם כראוי, היתה מזדווגת עמו, וכשזו תקנה עמו כראוי, היא ברחת לים, ומזמנת להזיק לבני העולם.

אֲסוּוּתָא לְהָאִי, בְּהֵיאָ שְׁעָתָא דְּאַזְדּוּג בְּרַ נֶשׁ בְּאַתְתִּיָּה, יְכוּוֹן לְבִיָּה בְּקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִי, וְלִימָא הָכִי, עֲטִיפָא בְּקִטְפָא אֲזִדְמָנָת, שְׁאֲרִי שְׁאֲרִי, לָא תַעוּל וְלָא תִנְפּוּק, לָא דִידָךְ וְלָא בְּעִדְכָךְ. תּוּב תּוּב, יִמָּא אֲתִרגִישָׁא, גִּלְגִּלּוּי לִיךְ קֶרְאן, בְּחוּלְקָא קִדִּישָׁא אֲחִידְנָא, בְּקִדּוּשָׁה דְּמִלְכָּא אֲתַעֲטָפְנָא.

תרגום לעברית

הַרְפוּאָה לָזֶה - בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁאָדָם מְזִדּוּג עִם אִשְׁתּוֹ, יְכוּוֹן לְבוֹ בְּקִדְשֵׁת רַבּוּנוֹ וְיֹאמֶר כָּךְ: הָעֲטוּפָה בְּסִדִּין הַזִּדְמָנָה, מִתְרַת מִתְרַת, אֵל תִּכְנָסִי וְאֵל תִּצָּאִי, לֹא שָׁלָךְ וְלֹא בְּחִלְקָךְ. שׁוּבִי שׁוּבִי, הֵיִם רוּעֵשׁ, הַגְּלִים שָׁלוֹ קוֹרְאִים לָךְ, בְּחִלְקֵךְ קִדּוּשׁ אֲנִי אַחוּז, וּבְקִדְשֵׁת הַמְּלָךְ הַתַּעֲטָפְתִּי.

טקסט הזוהר

וְלַחֲפִיָּא לִיָּה לְרִישִׁיָּה וְלֹאֲתִתִּיָּה עַד שְׁעָתָא חֲדָא, וְכֵן בְּכָל זְמָנָא, עַד ג' יוֹמִין לְקִלְיָטָה, דְּכָל הַרְכָּבָה דְּלֹא קוֹלְטָת לִג' יוֹמִין, תּוּב לִיתָא קוֹלְטָת. וּבְסִפְרָא דְּאַנַּח אֲשַׁמְדָּאִי לְשִׁלְמָה מִלְכָּא אָמַר, תִּלְתִּין יוֹמִין. וְאָמַר דְּלִבְתָּר דְּסִיִּים עוֹבְדָא, לִישְׁדִּי מִיִּין צְלִילָן סוֹחֲרִנְיָה לְעֶרְסִיָּה. וּנְטוּרָא דְּכָלָא. (לבתר)

תרגום לעברית

וּלְכִסּוֹת אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ עַד שָׁעָה אַחַת, וְכֵן בְּכָל פַּעַם, עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים לְקִלְיָטָה, שְׁכָל הַרְכָּבָה שְׁאִין קוֹלְטָת לְשִׁלְשָׁה יָמִים, שׁוּב אֵין קוֹלְטָת. וּבְסִפְרָא שְׁהַנִּיחַ אֲשַׁמְדָּאִי לְשִׁלְמָה הַמְּלָךְ, אוֹמֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאָמַר, שְׁלֹאֲחַר שְׁסִים אֶת הַמַּעֲשָׂה, יִשְׁפֹּךְ מִים צְלוּלִים סָבִיב מִטָּתוֹ, וְזוֹ שְׁמִירָה שֶׁל הַכֹּל. (אחר כך)

מאן דינקא לרבא, לא תזדוג לבר נש, אלא בשעתא דרבא נאים. ולבתר לא תניק ליה, עד שעתא חדא, כתרינ מילין, או חד מיל, אי לא יכלא בגין צערא דרבא, בזמןא דאיהו בכי. ובדא לא מסתפי מנה לעלמין.

תרגום לעברית

מי שמיניקה תינוק, לא תזדוג עם אדם אלא בשעה שהתינוק ישן. ואחר כך אל תניק אותו עד שעה אחת, כמו שני מילין, או מיל אחד, אם לא יכולה בשביל צער התינוק בזמן שהוא בוכה. ובזה לא יפחד ממנה לעולמים.

טקסט הזוהר

זכאין אינון צדיקיא, דקודשא בריה הוא אוליה לון רזין עמיקין דלעילא ותתא, וכלא בגין אורייתא, דהא אורייתא, מאן דישתדל בה, מתעטר בעטרין דשמא קדישא, דהא אורייתא שמא קדישא הוא. ומאן דישתדל בה, אתרשים ואתעטר בשמא קדישא, וכדין ידע ארחין סתימין, ורזין עמיקין דלעילא ותתא, ולא מסתפי לעלמין.

תרגום לעברית

אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מלמד אותם סודות עמקים שלמעלה ולמטה, והכל בשביל התורה, שהרי מי שמתעסק בתורה, מתעטר בעטרות של השם הקדוש, שהרי התורה היא שם קדוש, ומי שמתעסק בה נרשם ומתעטר בשם הקדוש, ואז יודע דרכים נסתרות וסודות עמקים שלמעלה ולמטה, ולא פוחד לעולמים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (י"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי,

בֹּא רְאֵה, בְּאוֹתוֹ יוֹם נִצָּטּוּ עַל עֵץ אֶחָד וְעָבְרוּ עַל מִצְוֹת רַבּוֹנָם, וּבְגָלַל שְׁהֶאֱשָׁה חֲטָאָה בְּרִאשׁוֹנָה וּבָא עָלֶיהָ אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ, כְּתוּב (כְּרַאשִׁית ג) וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ. מִכָּאן וְהִלָּאָה, בְּכָל הַפְּעָמִים שְׁאֲנָשִׁים נִמְצְאִים רִשְׁעִים לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי בְּאֲרָנוּ שְׁאוֹתָן נָשִׁים (שְׁלִמְעֵלָה) שֶׁמֶצַד הַדִּין הַקָּשָׁה מְזַמְנֹת לְשִׁלַּט עָלֵיהֶם, מֶצַד הַדִּין הַקָּשָׁה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה ג) עַמִּי נִגְשָׁיו מְעוֹלָל וְנָשִׁים מְשָׁלוּ בּוֹ. נָשִׁים מְשָׁלוּ בּוֹ וְדָאִי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.